

ВЪ СУББОТУ ПЕРВУЮ
ВЕЛИКАГО ПОСТА.
[МѢА ФЕВРУАРІА
ВЪ 31-Й ДЕНЬ.]

СЛУЖБА НОВОМУ
ПРѢПОМѢНИКУ
ОБОДОРУ [СЛАДНЧУ],
КОМОЛОВИНСКОМУ.
[ЦСА. И СЕРБ.]

ВЪ СУББОТУ ПЕРВУЮ ВЕЛИКАГО ПОСТА.

[МѢСЯ ФЕВРУАРІА ВЪ 31-Й ДЕНЬ.]*1

ПАМЯТЬ НОВАГО ПРѢПОМѢНИКА
ФЕОДОРА [СЛАДНЧА], КОМОГОВИНСКАГО.*2*3

НА ВЕЧЕРНИ.

[На ГДН, ВОЗВѢХЪ:] стѣхѣры, гласъ Г:

Феодоровское ѿма носѣ и мѣническое дерзновѣніе ѿмѣла, * ѿакъ
мѣчѣрнѣхъ на трѣзници предъ мѣчѣтели хрѣстѣвѣюмъ: * новѣкѣхъ хрѣта
бѣга ѿвѣла ѣсѣ и зѣранѣйшѣй, * и ѿпольчѣнѣкѣхъ правокѣрѣа и зѣранѣйшѣй:
* мѣтѣвѣнѣкѣхъ бѣсѣтъ стѣраждѣцагѣ рѣда сѣрѣскагѣхъ тѣплѣйшѣй, * и
ѿсѣчѣнѣною рѣкѣю вѣрачѣ цѣлѣбѣнѣйшѣй.

Стѣраждѣцѣмъ хрѣтѣмъ крѣтѣстѣю ѿгнѣю подѣбѣла, * вѣдѣцѣа мѣдѣ
воспрѣацѣа ѿмѣнѣи ѿчѣсѣи предъзѣла ѣсѣ, * тѣрѣпа
смирѣнѣомъдрѣнѣнѣмъ ѿслобѣнѣа и болѣзѣни, прѣпомѣниче феодоре: * и
смерѣтъ во ѿгни тѣрѣплѣнѣводѣшѣнѣ подѣла ѣсѣ, * хрѣта пѣче всѣхъ любѣа *
и тѣго ѣ ненасыцаѣемѣ ицѣла.

Ѧвѣргѣ моамѣда и спѣкѣдовати прѣрѣка, феодоре правокѣрѣнѣйшѣй, *
и ѿвѣ ѿуничѣтѣжѣнѣкѣхъ ѿгарѣнѣское слѣвѣрѣе, * ѿ сѣвѣроѣбѣнѣхъ
мѣчѣтелѣй на сожжѣнѣе ѿсѣждѣнѣхъ бѣлѣхъ ѣсѣ: * и настѣпѣнѣхъ на пламѣнѣ
ѿакъ мѣсто бѣлѣоцѣвѣтѣдѣцѣе, * сѣ радѣстѣю непѣрѣлѣжною кѣ вѣчномъ
покѣнѣцѣмъ потѣцѣла ѣсѣ, * и кѣ торжѣствѣ ѿ вѣка бѣлѣгодѣнѣнѣхъ бѣхъ.

Глава, гласъ Г:

* дан тѣв. тезѣоимѣнитѣства (имѣндан), или у некѣи други дан кѣји одѣреди прѣдѣстоѣатѣль.

* трѣпар и кондак сѣставѣлѣни 16. марта 2016. год. послѣ 11 ч – на Чѣсту сѣреду.

* 1. редакѣциѣа и делѣмѣична и змѣна од 16. до 18. и 27. февѣруара 2017.г.

У ПРВУ СУБОТУ ВЕЛИКОГ ПОСТА.
[МЕСЕЦА ФЕБРУАРА, У 17. ДАН.]

СПОМЕН НОВОГ ПРЕПОДОБНО-МУЧЕНИКА
ТЕОДОРА (ГЛАДИКА), КОМОГОВИНСКОГ.

НА ВЕЧЕРЊУ.

[На Господе, завапих ...] стихире, глас 3:

Теодоровско име носећ(и) и мученичку смелост имајућ(и), * као Тирон на попришту пред мучитељима јунакујућ(и); * регрут Христа Бога показао си се најиз(а)бранији, * и оружник праве вере најизврснији; * молитвеник постав(ши) страдалног [на]рода србског најтоплији, * и одсеченом руком лекар најцелебнији.

Градајућем Христу кротошћу јагњета уподобљавајућ(и) се, * добитак будуће награде умним очима си прозирао, * трпећ(и) смиреномудр[ен]о злобљења и бол(ов)е, преподобно-мучениче Теодоре; * и смрт у огњу си трпељиводушно прихватио, * Христа изнад свега љубећ(и) * и Њега ненасито иштућ(и).

Одб(ац)ив(ши) да Мухамеда признаш за пророка, Теодоре најправовернији, * и јавно поништив(ши) Агарјанско зловерје, * од звероподобних мучитеља си на спаљивање осуђен био; * и нагазив(ши) на пламен као место најцветније, * с радошћу неизмењивом си ка вечном одморишту похитао, * и ка свечаном слављу од [памти]века благоугодивших Богу.

Слава ... глас 5:

Очи́ма твои́ма сна̀ не да́лъ єси́, * ни вѣждама твои́ма дрема́нїа не попу́скалъ єси́: * до́ндеже дѣшѣ и́ тѣло ѿ страстѣй ѡчи́стнлх єси́, * и́ жилище стѣ́гѡ дѣа себѣ оу́гопто́валх єси́: * прише́дх во хрѣ́тоуєз со оу́щѣмъ, * оуби́тель сцѣ́ннѡю въ тебѣ сотвори́, * и́ блѣ́тъ и́сцѣлѣнїи́ тебѣ подарї́. * тѣ́мже моли́са, прѣ́номѣ́ниче деодо́уре сла́вне, * ѡ́ чтѣ́щихъ чѣ́ннѡю па́мать твою́. **И ны́нѣ, бѣ́ченъ, гла́сх то́йже.**

На стѣ́хѡвнѣ: Сла́ва, гла́сх ҃:

Равноа́ггльнѡ пожи́вх на землїи́, прѣ́номѣ́ниче деодо́уре: * ꙗ́кѡ во́инъ и́зрѣ́дннѡ хрѣ́та бѣа, * оубѣ́жїемъ вѣ́ры слочестї́внѡ врагїи́ побѣ́дїлх єси́, * и́ всѣ́ стѣ́ти лѡ́каваго сокрѣ́шїлх єси́: * и́ течѣ́нїе твоѣ́ законнѡ соверши́вх, * свѣ́дымъ вѣ́нцѣмъ ѿ гдѣа оу́красїлса єси́, * и́ во оуби́тєли сцѣ́ннѡмъ вселї́лса єси́: * и́дѣ́же прилѣ́жнѡ ко стѣ́ моли́са ѡ́ дѡша́хъ на́шихъ. **И ны́нѣ, бѣ́ченъ, гла́сх то́йже.**

Тропа́рь, гла́сх ҃:

Гдѣви́ твоємѣ́ оу́сѣ́рднѡ рабѡ́тавх, * постѣ́ и́ мѣ́твѣ́ радостнѡ ѡ́далса єси́: * прїе́корбїе́ мона́шескаго житї́а ѡ́бѣ́вх, * всѣ́кое поелѡ́шанїе́ неслѣ́ностнѡ соверши́лх єси́: * напоелѣ́докъ же а́гаранѡмъ оу́хнцї́ренъ и́ сожжѣ́нъ, * ꙗ́кѡ жѣ́ртѡа живѡ́а всѣ́хъ томѣ́ прїне́слса єси́. * є́гоже моли́, деодо́уре до́бропобѣ́дне, и́ на́мъ срѡ́дникѡмъ твои́мъ, * въ бѣ́дахъ и́ нѡжда́хъ свѣ́дымъ дѡ́хомъ не оу́ныва́ти.

НА Ѹ́ТРЕНИ.

Тропарї́, и́ стѣ́дальны трї́ѡди:

и́ли стѣ́гѡ великомѣ́ника деодо́ура тѣ́рѡна.

Велїч́анїе:

Велїча́емъ тѣ́ * но́внѡ прѣ́номѣ́ниче деодо́уре, * и́ чтѣ́мъ чѣ́нлѡ страдѣ́нїа твоѡ́, * ꙗ́же за хрѣ́та претѣ́рпѣ́лх єси́.

Ѹ́сло́мъ и́зѣ́рнннѡ: Тѣ́рпѣ́ потѣ́рпѣ́хъ гдѣа:

Очима твојим сна ниси дао, * ни веђама твојим дремања ниси допустио; * док душу и тело од страсти ниси очистио, * и станиште[м] Светог Духа себе уготовио; * јер дошав(ши) Христос са Оцем, * обитељ свештену у теби начини, * и благодат исцељивања т(еб)и подари. * Стога моли се, преподобно-мучениче Теодоре славни, * за оне који поштују часни (с)помен твој.

И сада ... Богородичан, глас исти.

На Стиховње: Слава ... глас 6:

Равноанђелски поживев(ши) на земљи, преподобно-мучениче Теодоре; * као војник изврши Христа Бога, * оружјем вере зловерне непријатеље си победио, * и све замке злога (си) скршио; * и трку твоју закон[ит]о свршив(ши), * двоструким венцем си се од Господа украсио, * и у обитељи свештене се уселио; * где се приљезно пред Спасом моли за душе наше.

И сада ... Богородичан, глас исти.

Тропар, глас 4:

Господу Твоме усрдно служећ(и), * посту и молитви си се радосно предао; * тескобу монашког живота пригрлив(ши), * свако послушање си неленостно извршио; * а на послетку од Турака ухваћен и спаљен, * као жртва жива сав си се Њему принео. * Њега моли, Теодоре добропобедни, да и ми, с[уна]родници твоји, * који смо у бедама и тегобама, духом не клонемо.

НА ЈУТРЕЊУ.

**Тропари, и сједал(е)ни Триода;
одн. св. великомуч. Теодора Тирона.**

Величање:

Величамо те * нови преподобно-мучениче Теодоре, * и поштујемо часна страдања твоја, * која си за Христа претпео.

Псал(а)м из(а)брани:

Стрпљиво очекивах Господа ...*⁴

⁴* Пс. 39,2.

Канѡнъ нѡвомѹ прѣвномѣнникѹ дѣодѡрѹ [слѣдичѹ], комоговѣнникомѹ:
на ѧ, гла҃сѹ ѿ, ѿгѡже краегранѣсїе [вѣ тропарѣхѹ ѿ сѣдѣльнѣ]:

Дѣодѡра доброповѣднаго поѣмѹ.

Вѣ вѣторѡдичнахѹ же: [Творѣнїе:] Зорѣтково.*5

Пѣснь ѧ. Ирмѡсѹ:

Ѣкѡ по сѹхѹ пѣшешѣстѡковахѹ ѿнѣ по бѣзднѣ стѡпѣмн, * гонѣтелѹ
фараѡна вѣдѹ потѡплѣема, * бѣгѹ побѣднѹю пѣснь поѣмѹ, вѡпѣшѣ.

Дѣодѡра нѡваго ѿ доблестѡвеннаго, * ѿ пламене страданїѹ своегѡ
сѣрбскѡмѹ рѡдѹ возсїѣвшаго, * хрѣтѣ, слѡве вѣжїи, слѡво бл҃гоуспѣшноѹ
мнѣ дарѹи воспѣти.

Ѣвѣльскагѡ гла҃са смнрѣннагѡ послѣшателя, * ѿ заповѣдей гдѣнихѹ
бѡдрагѡ дѣлатѣла, * вѡсхвѣлимѹ дѣодѡра, вѣжїихѹ дарѡвѹ
тѣрѡдолѡбнагѡ снискѣтѣла.

Ѡкрѣстныѹ всѣмѹ зѣмлѣ сѣрбскѣмѹ днѣсь радѹитѣлѹ, * Ѣкѡ на послѣдокѹ
вѣкѡвѹ возсїѣлѹ намѹ ѿ крайнѣагѡ зѣпада * свѣздѹ востѡчнымѹ
свѣтѡмѹ свѣтлѹ блнстѣющѣмѹ. **Г҃ѣнѹ:**

Землѣ сїѣмѹ, хрѣтѣ бѣмѹ намѹ прозѣбшаѹ, * вѣце, дѣво всенепорѡчнаѹ, *
сїѣнѣ всѣмѹ земнорѡднымѹ ѿ во тѣмнѣ наслаждѣнныѹ.

Пѣснь г. Ирмѡсѹ:

Нѣсть сїѣмѹ, Ѣкоже ты, гдѣ вѣже мѡи, * вознесїи рѡгѹ вѣрныхѹ
тѡвоихѹ, бл҃же, * ѿутѡвердївїи на҃сѹ на кѣмени ѿспѡвѣданїѹ тѡеѡмѹ.

Дрѣвнимѹ мѣнникѡмѹ нѡвагѡ подобнѣка, * ѿ крѣснымѹ ѡрѣслѡмѹ рѡдѹ
сѣрбскагѡ прїнцѣпнѣка, * дѣодѡра слѣвнѣмѹ, прїснопревыкѣющїѹ слѣвы
сопрнчѣстнѣка.

Ѡвѣтели тѡеѡмѹ прїсноѹ ѿсїѹ ѡграждѣнїе, * ѿ країны тѡеѡмѹ мѡцнѡѹ
ѡхранѣнїе, * дѣодѡре бѣгѡутѡверждѣннѣ, нѡвомѣнникѡмѹ сѣрбскнѹмѹ
бл҃гоуспѣшѣнїе.

* акростих Канонѣ саставлѣн ѿ запѡчетѡ 17. марта 2016. г. – на Чнстн четвѣртѣк.

Канон новом преподобно-мученику Теодору (Сладићу),
 Комоговинском; на 4, глас 6,
 чији је акrostих [у тропарима и сјeдал(е)ну]:

Теодора добропобеднога пој[e]м[o].

А у богородич(а)нима: [Творење:] Зорастово.

Песма 1. Ирмос:

[Пре]пешачив(ши) по дну [мора] као по копну стопама, Израил, *
 гледајућ(и) [про]гонитеља Фараона потопљена, клицаше: * Богу
 победн[ич]ку песму појмо.

Теодора новог и храброг, * из пламена страдања свога србском
 [на]роду засијалог, * Христе, Речи Божија, реч благољепну ми
 даруј да опевам.

Бванђелског гласа смиреног послушатеља, * и заповести
 Господњих бодрог делатеља, * усхвалимо Теодора, Божијих
 дарова трудољубивог стицатеља.

Околне све земље Србске данас се радујте, * јер на послетку
 векова нам засија с крајњег запада * звезда која се источном
 светлошћу светло блиста. **Богородичан:**

Земљо света, на којој нам Христос Бог изниче, * Богородице,
 Дјево свенепорочна; * спаси све на земљи рођене и у таму
 посађене.

Песма 3. Ирмос:

Нема светога, као [што си] Ти, Господе Боже мој, * који си узвисио
 рог верних Твојих, Благо, * и утврдио нас на камену исповедања
 Твога.

Древним мученицима новог подобника, * и красним изданцима
 [на]рода србског прицеп(ље)ника,^{6*} * Теодора слави­мо,
 вечно(п)стајуће славе сапричастника.

Обитељи твоје стална си ограда, * и Крајине твоје моћна
 одбрана, * Теодоре богочврсти, новомученицима Србским
 лепи украсе.

^{6*} онај који се прицепио (накалемио, срастао), који расте са неким, односно на некоме.

Родъ нашъ прискорбный и всакомѣ слѣ предстоящій: * стажа въ тѣбѣ, прѣбне мѣниче, * тѣлаго мѣтвенника и крѣпкаго поборника. **Бѣенъ:**

Ѡградѣ нашъ стѣною мѣтвѣ твоихъ, * и вѣди намъ покровъ и забрало, * ѿ! всенепорочнаго дѣо, коеводе и влѣще.

Сѣдаленъ, гласъ д:

Агаранскаго поравоценіа и лѣтнихъ днѣи рода своего тѣготѣ понесъ, * ѿскорбленіа многа смиренномѣдренно претерпѣлъ еси, * напоследокъ же и всесоженіе ѿ нечестивыхъ прѣлъ еси: * ѣкѣ цѣнное приношеніе бѣ твоимѣ бѣвѣ блѣгоденъ, * ѿ людѣи возлюбленъ и ѿ земли преставленъ. **[Дважды.]** **Глава, и нынѣ, бѣенъ, гласъ тойже:**

Ршѣ и рѣсѣ гедешъ въ видѣни зрѣ оудивіа недомѣва, * мѣ же въ сѣмъ преднаписаніе нечестиваго рѣтѣ твою раздѣвающе: * тѣ сѣцѣю славыи бѣгородительницѣ, дѣо мѣи.

Пѣснь д. Ірмосъ:

Хрѣтосъ моа сѣла, * бѣи и гдѣ, * чѣтнаго црѣковѣ бѣолѣпнѣ поетѣ зывающе, * ѿ смѣсла чѣста ѿ гдѣ праздноуши.

Дивный аввакъмъ дрекѣльное оумерцвленіе прѣла, * гдѣви воспоа и смѣрти радѣла: * тѣ же, ѿче, на пламень настѣпѣи ѣкѣ предъ ѿвѣртыа райскѣ дѣрѣи.

Ѡвѣта добраго на сѣдѣ твоимѣ сподобилъ еси, * и деснаго предстояніа оу гдѣ полдчилъ еси: * егѣже ѿ насъ всегда моли, дѣодре принопамадне.

Безмѣрномѣ твоимѣ смиренію и терпѣнію дивіа, мѣниче достохвалне, * и агнѣцѣ бѣжѣи въ стѣрѣсти оуподобленію, * вѣрныхъ просвѣщающе и сѣца ихъ оумиллююще. **Бѣенъ:**

Арѣновъ жѣзла прозѣвшій прошебравѣтъ тѣ, вѣце дѣо, * цѣтѣтѣ же невѣдаемый егѣже носитѣ, хрѣта: * весь мѣръ ѿблѣговѣствѣюще и ѿбновленіе всѣмъ дарствѣюще.

Род наш невољни и сваком злу наредни, * стече у теби, * преподобни мучениче, * топлот молитвеника и моћног заштитника. **Богородичан:**

Огради нас зидом молитава твојих, * и буди нам покров и заклон, * о! свенепорочна Дјево, Војвоткињо и Владичице.

Сједален, глас 4:

Агарјанског ропства и љутих дана [на]рода свога тежину по[д]нев(ши), * огорчења многа смиреномудр[ен]о си претрпео, * а на послетку и потпуно спаљивање од безбожних си примио; * као свештени принос Богу твоме бив(ши) благоугодан, * од народа вољен и са земље пресељен. **[Два пута.]**

Слава ... и сада ... Богородичан, глас исти:

Руно и росу Гедеон у виђењу гледајућ(и) зачуди се премишљајућ(и), * а ми у овоме праслику непорочног порођаја Твога разумевајућ(и); * Тебе славимо истиниту Богородитељку, Дјево Мати.

Песма 4. Ирмос:

Христос је моја сила, * Бог и Господ, * часна Црква богољепно поје кличућ(и), * од (раз)ума чиста у Господу празнујућ(и).

Дивни Авакум на колцу смрт прими, * Господу попевајућ(и) и смрти се радујућ(и); * а ти, оче, на пламен нагази као пред отворене рајске двери.

Одговора доброг на суду твоме си се удостојио, * и стајање с десна [к]од Господа си добио; * Њега за нас свагда моли, Теодоре незаборавни.

Безмерном твоме смирењу и трпљењу дивимо се, мучениче достојни хвале, * и Јагњету Божијем у страдању уподобљавању, * које верне просветљује и срца им умиљава. **Богородичан:**

Аронов жезал процвали прасликује Те[бе], Богородице Дјево, * а цвет неувењиви који [он] носи – Христа: * који сав свет омиомирисава и обновљење свима поклања.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Бжїимъ свѣтомъ твоимъ, блже, * оутренюющихъ ти души любовїю
 ѡзарї, молюса, * тѣ вѣдѣти, слоѵе бжїи, истиннаго бга, * ѡ мрака
 грѣхѡвнаго зывающа.

Родъ сѣрскомъ новое оукрѣплѣнїе, прпбне, * и въ вѣдѣхъ
 блговременное вспоможенїе, дарова тѣ гдѣ, * оукрѣплѣнїи и мїромъ
 блгблѣнїи люди своѣ.*7

Огна крѣпчайшїи во страданїи твоемъ гвнїла єси, * и льстїваго
 врага хїтровоути низвергла єси: * сегѡ ради, ѡ хртѣ чѣстнѡ
 оувѣнчанъ былъ єси.

Подвиги и труды твоѣ пѣсньми почитающе, деодоре всехвалне, *
 и доблести и борѣнїа вохвалающе, * гдѣ прославлѣемъ
 оукрѣпївшаго тѣ. **Бчєнъ:**

Стѣю горѣ и ѡдшевлѣнный градъ црѣл вѣчєскнхъ, * нарицаемъ тѣ,
 приснодѣо влчце, * прощѣе твоегѡ всемоуцаго застѣплѣнїа.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Житѣйское море, воздвижаемое зрѣ напѣстей вѣрею, * къ тїхомъ
 пристанищѣ твоемъ прїтѣкъ, копію ти: * возведи ѡ тлѣ живѡтѣ мѡи,
 многомлчїке.

Огнѣмъ вѣщєствннымъ сожженъ тѣломъ, * къ бжтвсннмъ сѣломъ
 преставнлє єси дхомъ, ѡче, * съ неѣщєствннми совокѣпїлє.

Брань житѣйскѡю доброповѣднѡ совершилъ єси, * и къ
 многожелѣемѡ тѣ хртѣ преставнлє єси, * кѣплю
 всєнзрднѣншѡ тѣакѡ содѣлавъ.

Ехїдновѣ порожденїю дерзновѣннѡ прѡтївдѣтѣвъ, * агарнскѡ
 глѣмлѣнїѡ до концѡ испепелїлъ єси, * и гѣкѡ мчннкѣ деиѡгѡ
 предѣтоѡнїѡ хртѣ сподѡблєлє єси. **Бчєнъ:**

* ср. Пс. 28,11.

Песма 5. Ирмос:

Божијом светлошћу твојом, Благи, * озари душе оних који Ти јутрњују [с] љубављу, молим се, * да [у]познају Те[бе], Речи Божија, истинитог Бога, * који дозива из мрака греховнога.

Роду србском [као] ново укрепљење, преподобни, * и у бедама благовремену помоћ, дарова те Господ, * који укрепљује и миром благосиља народ свој.

Од огња јачи у страдању своме си се показао, * и лажљивог непријатеља препредености си оборио; * тога ради, од Христа часно си увенчан био.

Подвиге и труд(ов)е твоје песмама поштујућ(и), Теодоре свехвални, * и јунаштва и борбе похваљујућ(и), * Господа прослављамо који те укрепи. **Богородичан:**

Гетом гором и одушевљеним градом Цара свега, * називамо Те, Приснодјево Владичице, * просећ(и) твоје свемоћно заступање.

Песма 6. Ирмос:

Животно море гледајућ(и) * узбуркано буром напасти, * [к] тихом пристаништу Твоме * притекох, и вапијем Ти: * Уздигни из трулеж(ност)и живот мој, * Многомилостиви.

Огњем вештаственим спаљен телом, * у божанска насеља си се преселио духом, оче, * са невештаственима сабрав(ши) се.

Битку животну добропобедно си свршио, * и многожељеном ти Христу си се преселио, * куповину најизврснију тако обавив(ши).

Бхиднову породу смело се успротивив(ши), * Агарјанске бесмислице си до краја испепелио, * и као мученик стајања с десна Христу си се удостојио. **Богородичан:**

Товою прѣчитла, ѿ всакихъ вѣдъ избеваемса, * и въ хрѣтіанствѣи
жизни прѣспѣваемз: * тѣмже ти зовемз: радѹица, бл҃гѣтнаа.

Кондакъ, гласъ 5:

Впривременнѣмз и скоропреходящемз нераднвз, * цр҃тво нѣное
паче всѣхъ взыскала ѿсн: *8 * и ѣкѡ рабъ вѣрный и бл҃гій *
тогѡ водворѣнїа сподобилса ѿсн. * со всѣми ст҃ыми прѣдки
нашими, * деодоре всеславне, моли ѡ насъ, * днесь
прославляющихъ всещеиеннѡю памать твою. **Ікоуз:**

Новоавленнаго прѣбномѣника краіникаго деодора, сѣрвстїи собори
прїидите днесь бл҃гоговѣннѡ памать прославимз: мѣниколюбцы и
вси православиїи, сошедшеа похвалимз доблественныа подвиги и
ч҃тнїа страданиа ѿгѡ, всерадостнѡ вопїюще: **Радѹица**, мѹченикз
оукрашенїе: радѹица, прѣбныхъ оудобрѣнїе. радѹица, дѣственнхъ
похаленїе: радѹица, страдальнхъ прославленїе. радѹица, козары прозвѣнїе:
радѹица, краіны насаженїе. радѹица, комоговинское постриженїе: радѹица,
моцаническое оувѣнчанїе. радѹица, рода сѣрскаго оутверженїе: радѹица,
рода хрѣтіанскаго зашциенїе. радѹица, цр҃кви сѣрскїа оукрѣпленїе: радѹица,
запада просвѣщенїе. **Радѹица**, деодоре, востока новое хваленїе.

Пѣснь 3. Ірмосъ:

Росодательнѡ оубѡ пѣць * содѣла аг҃лз преподѡбнымъ отрокѡмз, *
хладѣи же ѡпаляющее велѣнїе бж҃їе, * мѹчителѡ оувѣща вопїти: *
бл҃гвенз ѿсн, бж҃е отрѣцз нашихъ.

Доброповѣднїи и дерзновѣннїи юноша деодорз въ о҃гнь вниде, *
оукрѣплѣемъ всеиальною твоєю десницею, спсе, восхвалѡ: * бл҃гвїмъ
ѿсн и препрославимъ, бж҃е отрѣцз нашихъ.

Невоазненнѡ хр҃тѡ послѣдѡа, * и тогѡ славы ѿдннѡ ищѡ: *
о҃гненное преценїе мѹжески презрѣ, деодорз доблественнїи,
воспоѡ: * бл҃гвїмъ ѿсн и превозносїмъ, бж҃е отрѣцз нашихъ.

* ср. Мт. 6,33 и Лк. 12,31.

Тобом се Пречиста, од свак[акв]их беда избављамо, * и у хришћанском животу напредујемо, * зато Ти [и] узвикујемо: Радуј се, Благодатна.

Кондак, глас 6:

А привремено и брзопролазно не марећ(и), * Царство небеско си пре свега искао; * и као слуга верни и добри * настањења у њему си се удостојио. * Са свим светим предцима нашим, * Теодоре свеславни, моли за нас, * који данас прослављамо свеосвећени (с)помен твој. Икос:

Новојављеног преподобно-мученика Крајинског Теодора, Србски сабори ходите данас побожно (с)помен прославимо; мученикољубци и сви православни, сабрав(ши) се похвалимо јуначке подвиге и часна страдања његова, сверадосно кличућ(и): Радуј се, мученикѧ красото; радуј се, преподобних лепото. Радуј се, девственикѧ похвало; радуј се, страдалника славо. Радуј се, Козаре младице; радуј се, Крајине саднице. Радуј се, Комоговинско пострижење; радуј се, Моштаничко увенчање. Радуј се, [на]рода србског тврђаво; радуј се, рода хришћанског заштито. Радуј се, Цркве Србске укрепљење; радуј се, запада просветљење. Радуј се, Теодоре, истока нова [по]хвало.

Песма 7. Ирмос:

Анђео учини да [усијана] пећ ороси свете младиће, * а заповест Божија која [с]пали Хајдеј[ц]е, * мучитеља убеди да [с њима] кличе: * Благословен [је]си, Боже отаца наших.

Добропобедни и смели младић Теодор у огањ уђе, * крепљен свемоћном Твојом десницом, Спасе, хвалећ(и): * Благословен (је)си и препрослављен, Боже отаца наших.

Небојажљиво за Христом идућ(и), * и Његову славу једино Ништућ(и); * претњу огњем мушки презре, Теодор јуначни, (по)певајућ(и): * Благословен (је)си и преузнесен, Боже отаца наших.

Аггѣли небесныя, твоѣ подвиги земныя взирающыя, * радостно
аготѣвши тебе нѣнаго селеніа, дѣдоуе славно, зывающе: *
бл҃говѣи и хвалѣи, вѣже оубоцѣ нашихъ. **Б҃ченз:**

Отаготѣши на мнѣ беззаконіа моѣ, вл҃чце, * избави мѧ лиотыхъ
вѣдз и тѣжкихъ скорбей, да зываю ти: * бл҃венна сѣи въ
женяхъ, дѣво ѡбрѣдованнаа.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Из пламене преподѣнымъ рѣсѣ источилъ сѣи, * и прѣнаго жерте
водою попалилъ сѣи: * всѧ бо творѣши, хр҃тѣ, * токмо ѣже хотѣти, *
тѧ превозносимъ во всѧ вѣки.

Горніа ѡвѣтели извѣстнѣ достиглъ сѣи, бѣодарне, * и тамъ
наслаждаешиса славы неизреченныя и нескрѣдственнаго бѣовѣдѣнїа,
зываа: * хр҃тѣ бѣже, тѧ превозносимъ во всѧ вѣки.

Отроки авраамїа въ печи халдѣйстѣи иногда ѡросѣвшаго, * тебе
же нынѣ крепость и ѡдолѣнїе давшаго: * хр҃тѣ бѣа поэмъ и
превозносимъ во всѧ вѣки.

Пламенемъ любвѣ хр҃товы весь возгорѣвша, бѣволюбленне, *
потомѣже подобеша любилъ сѣи ближныа своѧ до конца,*⁹ поѧ: *
хр҃тѣ бѣже, тѧ превозносимъ во всѧ вѣки. **Б҃ченз:**

Вл҃чце, оупованїе моѣ, не презри моѧ воздыханїа: * но, сама ты
застѣпи въ часъ судный, * превозносаща мѧ и воспѣвающа тѧ во
всѧ вѣки.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Бѣа чл҃вѣкомъ невозможнѣ видѣти, * на негоже не смѣютъ чини
агглыстїи взирати: * тобою бо, всѣчѣла, гавнѣа чл҃вѣкомъ слово
воплощенно, * сѣгоже величюще, съ нѣными вѣи, тѧ оубл҃жаемъ.

* ср. Јн. 13,1.

Осматрајућ(и) твоје подвиге земаљске, анђели небески,^{*10} * радосно ти готовљаху небеско станиште, Теодоре славни, узвикујућ(и): * Благословен (је)си и хваљен, Боже отаца наших. **Богородичан:**

Отежаше на мени безакоња моја, Владичице, * избави ме опаких беда и тешких невоља, да Ти кличем: * Благословена (је)си међу женама, Дјево обрадована.

Песма 8. Ирмос:

Из пламена си светима росу источио, * и жртву (си) праведникову [с] водом спалио; * јер све што хоћеш, Христе, [Ти] чиниш; * Тебе преуносимо у све век(ов)е.

Горње обитељи си (за)сигурно достигао, богодарни, * и тамо се наслађујеш славе неизрециве и непосредног бого(по)знања, узвикујућ(и): * Христе Боже, Тебе преуносимо у све векове.

Аврамов[љ]е младиће у пећи Халдејској, * Онога који некада ороси,^{*11} * а теби сада снагу и одољење даде; * Хрста Бога појемо и преуносимо у све векове.

Пламеном љубави Христове сав се разгорев(ши), богољубљени, * Пи Њему се подобећ(и) љубио си ближње своје до краја, појућ(и): * Христе Боже, Тебе преуносимо у све векове. **Богородичан:**

Владичице, надо моја, не презри моје уздисаје, * но, сама Ти заступи у час суда, * мене који Те преуносим и опевам у све векове.

Песма 9. Ирмос:

Бога је људима немогуће видети, * и наћ не смеју [ни] чиновни анђелски (по)гледати; * а Тобом, Свечиста, јави се људима Логос оваплоћени; * Њега величајућ(и), [ми] Те с небеским војскама, слаavimo [као] блажену.

^{10*} у преводу: у тропару у овом делу измењен ред речи због творења акростиха на србском.

^{11*} у преводу: у тропару у овом делу измењен ред речи због творења акростиха на србском.

Ѡгда съзвѣымъ вѣнцемъ оувѣнчавшемъса, * и душѣ своѣ за
блѣжніа своѣа положившемъ,^{*12} * пѣснь плетѣмъ ѣакъ въ вѣчнѣй
пáмáтти пребывáющеу.^{*13}

Ѡдномысленнаа и ѣднносердѣчнаа, прїидїте восхвалїмъ, сѣрбскаго
рѣда прозавѣнїа: * деодора, аввакума и златѣ прекрѣснаа, * добрѣ
храбрствовавшиа и себѣ гдѣу въ жертвѣ принѣсшиа.

Мѡра житѣйскаго преплывъ бурнаа волнѣнїа, * [сз] вшѣдшимн въ
радость вѣки своегѡ счїслїла ѣсї, блѣженне: * сз нїмнже всегда
молїла ѡ почитáющихъ страдãнїа твоѣа. **Бѣенз:**

Ѡ жесточѣнна, не презри мѣ, дѣво, радости моѣ: * но сама посѣти, да
нзбáвльса всáкнхъ бѣдъ и мѣкъ, * сподоблюса бжїихъ млчїей и
цедрѣтѣ.

Свѣтїленз:

Свѣтозарныхъ пѡдвїгъ твоихъ, прїбномѣннче деодоре, * пáмáть
днѣсь свѣтла возсїавши: * срдã вѣрныхъ оукрѣплáетъ, * и во
правовѣрїи оутверждáетъ: * тьмѣ безбѡжїа разгонáетъ, * рѡгъ же
блгочїтїа возвышáетъ. **Слáва, и нынѣ, бѣенз:**

Слчце, дѣво всѣчтла, * свѣтѣ истинный рѡждшаа: * ѡзарї мѣ
свѣтомъ бгѡвѣдѣнїа, * да воспѣваю и величáю всепїсительное
ржїтвѡ твоѡ.

Манастир Моштаница.

^{12*} ср. Јн. 15,13.

^{13*} ср. Пс. 111,6.

Оном који се од Господа двоструким венцем увенча(о), * и душу своју за ближње своје положи(о), * песму плетемо као оном који остаје у вечном (с)помену.

Једномислене и једноср(да)чане, ходите усхвалимо, србског [на]рода изданке: * Теодора, Авакума и Злату – прекрасне, * који добро јунаковаше и себе на жртву Господу прине(со)ше.

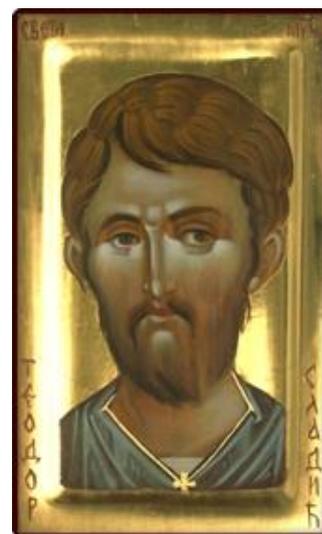
Мо ра животног препловив(ши) бурна таласања, * ушлим(а) у радост Господа свога си се прибр(о)јао, блажени; * с њима се свагда моли за оне који поштују страдања твоја. **Богородичан:**

Окорел(ог)а, не презри ме, Дјево, радости моја; * но сама посети, да избавив(ши) се [од] свак[акв]их беда и мука, * удостојим се Божијих милостѣ и милосрђа.

Светилан:

Светлозарних подвига твојих, преподобно-мучениче Теодоре, * (с)помен данас светло засијав(ши); * срца верних укрепљује, * и у правоверју утврђује; * таму безбожништва растерује, * а рог побожности узвисује. **Слава ... и сада ... Богородичан:**

Рладичице, Дјево свечиста, * која Светлост истиниту роди; * Розари ме светлошћу бого[по]знања, * да опевам и величам свеспасоносни Пород Твој.

Манастир Комоговина, и савремена икона.

СВЕТИ НОВОМОУЧЕНИК ТЕОДОР КОМОГОВИНСКИ.*14

Спомен светог новог преподобно-мученика Теодора Комоговинског врши се у 1. суботу Великог поста, названу Теодорова.

Свети нови преподобно-мученик Теодор презименом Сладић, родом је из села Кукурузара под планином Козаром. Као дечак био је пастир у манастиру Моштаница, а касније монах у манастиру Комоговина, (а по другима и јеромонах), где је живот проводио у посту и молитви. Заједно са још 150 Крајишких Срба Турци су га ухватили, приморавајући да прими ислам. Када он то неустрашиво одби, одсекоше му десну руку, а њега живог спалише 1788. године у близини манастира Моштанице.

Његова десна рука чувана је једно време у цркви у Костајници, одакле је пренета у Комоговину; а по другима: прво је чувана у манастиру Моштаница, а потом пренета у Саборни храм у Карловцу, који је од нових Хрватских усташа разорен, тако да јој се за време последњег рата у Хрватској губи сваки траг.

На редовном заседању Св. архијерејског Сабора СПЦ, на седници од 20. маја 1966. г. под АС бр. 28/зап. 44, донета је одлука да се у списак светих Срба мученика за веру упише и име св. Теодора Сладића мученика из Комоговине, и да му се спомен врши у Теодорову суботу.*15

Његовим молитвама, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас. **Амин.**

Конак манастира Комоговина у обнови.

^{14*} при састављању коришћени следећи текстови: 1) „Православни светачник“ јеромонаха Хризостома (Столића), том 2, стр. 663, прво издање, Каленић (Крагујевац), Београд 1989. г. 2) чланак на [„Википедији“](#), 3) „Српски светачник“ Невена – Димитрија З. Плећевића, стр. 72, друго исправљено, измењено и допуњено издање, Храм Св. Вазнесења Господњег, Београд 2008. г. и 4) чланак [„Св. Теодор Комоговински – између историје и предања“](#), Радована Пилиповића, у новини Српске Патријаршије „Православље“ бр. 1089-1090, рубрика: „Светачник“. Може се читати после 6. Песме Канона као Синаксарско житије.

^{15*} Гласник СПЦ (1966), стр. 207.

Савремена фреска св. муч. Теодора (Сладића) у цркви Богородице Тројеручице, у манастиру Горица у Доњем Будачком, на Кордуну код Карловца у данашњој Хрватској, рад живописца Војислава Луковића, из Београда. Живописан је у традиционалном прслуку са Баније, који је у оригиналу светло плаве боје, али овде је црвене, што је (пored крста у руци) симбол мучеништва у иконографији.

✻ НОВИИ СЕРБЛАНК „КЪИ ГОДА ВЪ БЪЛГАРИИ. © НОВИ СЕРБЛАНК 2017. ГОД. У БЕОГРАДУ. ✻